

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 3T/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010128
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6920010128.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného B. T., B.. XX.XX.XXXX P. G. U., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. augusta 2020 samosudcom Mgr. Ivanom Antalom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: B. T. C. R. F. C. G. Ó. J. N.,
B.. XX.XX.XXXX v G. U., trvale bytom Y. XX, okres G. U., bez zamestnania, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

je vinný, že

od presne nezisteného dňa začiatku roka 2019 do 07.11.2019 v rodinnom dome č. XX v obci Y., okres G. U., počas spolužitia svoju družku N. X., B.. XX.XX.XXXX P. G. U., opakovane, a to aj pod vplyvom alkoholu, podozrieval z nevery a viackrát do týždňa jej vynadal, vyhrážal sa jej zabitím, fyzicky ju napádal tak, že ju bil päšťou do hlavy, hádzal ju o zem, ťahal ju za vlasy, kopal ju do nôh a do iných častí tela, v jednom prípade jej priložil nôž ku krku, aby mu povedala pravdu, či ho podviedla a naposledy 07.11.2019 okolo 19.30 h ju chytil za vlasy a päšťou ju udieral do nosa a škrtil ju, čím svojej družke N. X., trvalým bydliskom Y. XX, okres G. U., podľa znaleckého posudku číslo 94/2019 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a farmácie spôsobil zranenia, a to krvnú podliatinu nosa, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, krvnú podliatinu v oblasti sánky vľavo, odreninu na krku skôr po škrabnutí, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti, so sťažiením obvyklého spôsobu života do 14 dní,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzilo jej bezpečnosť,

t ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 4 Tr. zákona samosudca obžalovanému u k l a d á ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona samosudca u obžalovaného zrušuje výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/ 67/2019 zo dňa 06.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To 86/2020 zo dňa 24.06.2020, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote dňa 06.03.2020 sp. zn. 2Pv 416/19/6609-35 podala obžalobu na B. T. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že B. T. od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2016 do 07.11.2019 v rodinnom dome č. XX v obci Y., okres G. U., počas spolužitia svoju družku N. X., B.. XX.XX.XXXX P. G. U., opakovane, a to aj pod vplyvom alkoholu, podozrieval z nevery a viackrát do týždňa jej vynadal, vyhrážal sa jej zabitím, fyzicky ju napádal tak, že ju bil päšťou do hlavy, hádzal ju o zem, ťahal ju za vlasy, kopal ju do nôh a do iných častí tela, v jednom prípade jej priložil nôž ku krku, aby mu povedala pravdu, či ho podviedla a naposledy 07.11.2019 okolo 19.30 h ju chytil za vlasy a päšťou ju udieral do nosa a škrtil ju, čím svojej družke N. X., trvalým bydliskom Y. XX, okres G. U., podľa znaleckého posudku číslo 94/2019 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a farmácie spôsobil zranenia, a to krvnú podliatinu nosa, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, krvnú podliatinu v oblasti sánky vľavo, odreninu na krku skôr po škrabnutí, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti, so sťažiením obvyklého spôsobu života do 14 dní.

Táto trestná vec bola pôvodne pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyne Okresného súdu Rimavská Sobota JUDr. Alene Ondrejovej, ktorej však funkcia sudkyne zanikla odchodom do dôchodku dňom 30.06.2020 a následne po prerozdelení nevybavených vecí po tejto sudkyňi napadla predmetná trestná vec na prejednanie a rozhodnutie novému zákonnému sudcovi Mgr. Ivanovi Antalovi. Na úvod je tiež zároveň potrebné uviesť, že pôvodná zákonná sudkyňa vykonala vo veci dňa 14.05.2020 hlavné pojednávanie, na ktorom bola prednesená obžaloba, následne bol vykonaný výsluch obžalovaného, poškodenej a znalkyne L.. P..

S prihladnutím na vyššie uvedené skutočnosti nový zákonný sudca v súlade s ustanovením § 277 ods. 5 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 23.07.2020 zisťoval, či obžalovaný súhlasí so zmenou sudcu a či je v tejto súvislosti potrebné vykonať hlavné pojednávanie znova. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný neporozumel obsahu a významu svojho práva súhlasiť resp. nesúhlasiť so zmenou samosudcu z vyššie uvedených dôvodov a jeho vyjadrenie v tomto smere sa nepodarilo zabezpečiť ani po opakovaných pokusoch, nový zákonný sudca v záujme zachovania obžalovaného práva na obhajobu vo vzťahu k uvedenej skutočnosti rozhodol tak, že vykonal hlavné pojednávanie znova. K osobe obžalovaného je ešte hneď na úvod potrebné zdôrazniť, že komunikácia s ním bola počas hlavného pojednávania značne sťažnená, pretože obžalovaný má zdravotné problémy súvisiace so sluchom a jeho načúvací prístroj ani po výmene bateriek nefungoval.

Obhajkyňa obžalovaného po prednesení obžaloby prokurátorkou vo svojom stanovisku namietala právnu kvalifikáciu skutku podľa ustanovenia § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona. Vo vzťahu k skutkovým zisteniam uviedla, že z nich je pravdou len to, že dňa 07.11.2019 došlo v dôsledku silného citového rozrušenia u obžalovaného k fyzickému ataku na poškodenú X..

Obžalovaný B. T. na hlavnom pojednávaní dňa 23.07.2020 podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. K veci samej uviedol, že jeho spolužitie s družkou nebolo dobré, hádali sa, ona utekala k susedom. Tvrdil o nej, že poškodená nie je poriadna, že má veľa frajerov, že sa riadne nestará o deti, kým on pracoval. Keď sa vrátil z práce, tak podľa neho doma nebol poriadok. Poprel, že by si s družkou vzájomne fyzicky ubližovali.

Na všetky doplňujúce otázky sudcu, či poškodenú bil päťou do hlavy, či ju kopal do rôznych častí tela, či jej priložil niekedy nôž ku krku a či sa jej vyhrážal obžalovaný odpovedal, že nie.

Na ďalšie doplňujúce otázky uviedol, že poškodenú podozrieval z nevery avšak v tejto súvislosti poprel, že by jej z tohto dôvodu niekedy fyzicky ublížil. Nevedel si vysvetliť z akého dôvodu o ňom poškodená tvrdí opak a proti nemu vypovedá, že jej fyzicky ubližoval.

Na otázku čo sa stalo u nich v domácnosti dňa 07.11.2019 uviedol, že sa hádali, priznal, že jej dal facku, lebo zase nebola doma a prišla neskoro, pričom nebolo navarené. Udrel ju dlaňou a po údere poškodená spadla, pričom si udrela hlavu o skriňu. Keď už ležala na zemi, tak tvrdil, že už jej nič nerobil, fyzicky na ňu neútočil, neľahal ju za vlasy, ani ju neškrtil. Dodal, že jej dal len dve facky.

Na otázky prokurátorky, či sa poškodenej vyhrážal slovne, uviedol, že nie a tiež nevedel vysvetliť, prečo poškodená utekala z domu.

Z výsluchu poškodenej N. X. na hlavnom pojednávaní dňa 23.07.2020 bolo zistené, že jej spolužitie s obžalovaným nebolo dobré čo vysvetlila tým, že obžalovaný bol žiarlivý, robil rôzne cirkusy, nesprával sa ku nej dobre, ubližoval jej slovne aj fyzicky. Nadával jej do kuriev, často jej aj fyzicky ubližoval a to asi dvakrát v týždni. Uviedla, že ju udieral po tvári dlaňou ale aj päťou, ťahal ju za vlasy, vulgárne jej nadával, raz na ňu zaútočil aj nožom a to tak, že jej ho priložil ku krku. Nevedela vysvetliť dôvod, prečo sa ku nej takýmto spôsobom správal a choval. K udalostiam zo dňa 07.11.2019 uviedla, že obžalovaný prišiel večer domov okolo 19.00 hod. a začal sa jej pýtať kde a s kým bola, pričom s jej odpoveďou, že nebola s nikým sa neuspokojil a začal jej fyzicky ubližovať. Najprv jej dal „hlavičku“ (udrel ju svojou hlavou do jej hlavy) z čoho mala zlomený nos.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že obžalovaný na ňu útočil nielen keď mal vypité, ale ja keď bol triezvy a z tohto dôvodu ona od neho viackrát utiekla aj s deťmi k mame. Po týchto útekoch sa po nejakom čase stále vrátila späť do domácnosti s odôvodnením, že na ňu obžalovaný opakovane naliehal ako aj preto, že majú spolu deti a že stále dúfala a verila, že svoje chovanie a správanie k nej obžalovaný zmení.

Na otázku či sa obžalovaného bojí uviedla, že už nechce s ním žiť a že sa ho bojí.

Na otázku ak jej dlhší čas ubližoval, prečo skôr nevyhľadala lekársku pomoc alebo nepodala na neho trestné oznámenie uviedla, že sa bála a po 07.11.2019 nakoniec trestné oznámenie podala, pretože fyzické útoky z tohto dňa videl aj ich starší syn.

Na otázku obžalovaného, či sa ho poškodená bojí, poškodená opäť zopakovala, že áno.

K výpovedi poškodenej sa obžalovaný vyjadril, že nie všetko čo vypovedala je pravdou.

Po výsluchu poškodenej bolo na hlavnom pojednávaní pristúpené k výsluchu svedkov - rodičov obžalovaného Y. T. a Y. T.Ó., ktorí však využili svoje zákonné právo a odmietli vo veci vypovedať, keďže obžalovaný je ich syn.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 06.08.2020 bol vypočutý znalec T.. Y. P., znalkyňa L.. Z. P. a svedkovia T.. J. Á., T.. Q. L., T.. P. R., L.. W. Z., ďalej bola podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom prokurátorky a obžalovaného čítaná zápisnica o výsluchu svedkyne H. X. z prípravného konania zo dňa 10.11.2019, podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku boli so súhlasom prokurátorky a obhajkyne čítané závery znaleckého posudku č. 94/2019 a podľa § 269 Tr. poriadku boli samosudcom prečítané aj nasledovné listinné dôkazy: lekárska správa č.l. 152, fotodokumentácia ku zraneniam poškodenej č.l. 154A-154C, lekárska správa z č.l. 155, rozhodnutie Okresného úradu G. č.l. 163, správa z ÚVV a ÚVTOS B. Bystrica

č.l. 165, správa o povesti č.l. 167, správa o priestupkoch č.l. 168-169, odpis RT č.l. 170, zápis o dychovej skúške č.l. 29. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T 67/2019 bol prečítaný rozsudok zo dňa 06.02.2020 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/86/2020 zo dňa 24.06.2020, pričom obžalovaný nemal k čítaným záverom znaleckého posudku a listinným dôkazom žiadne pripomienky.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia T.. Y. P. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku č. 7/2020. Tak ako v týchto záveroch aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že B. T. v minulosti ani v súčasnosti netrpí duševným ochorením t. j. psychózou. Zistil ľahko mentálne retardovanú, abnormne štruktúrovanú osobnosť, hlavne s rysmi emočnej lability a impulzivitu, čo je považované za poruchu osobnosti, neznižujúcu vo všeobecnosti ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti. Táto porucha aj viedla u obvineného aj v minulosti k sporadickej, ambulantnej psychiatrickej liečbe. Súčasne v čase činu znalec zistil u obvineného aj stav neprekračujúci hranice simplexnej prostej opitosti, ako aj abnormnú afektívnu reakciu, čo viedlo k nepodstatnému zníženiu jeho ovládacích schopností, pričom jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Znalec u obvineného v minulosti zistil sporadickú ambulantnú psychiatrickú liečbu pre poruchy správania u abnormne štruktúrovanej osobnosti, emočne instabilnej a impulzívnej, pri spornom užívaní doporučenej terapie zo strany obvineného, čo aj viedlo k spáchaniu posudzovanej trestnej činnosti. Znalec u obvineného nezistil alkoholizmus v pravom zmysle slova, len pred stupeň alkoholizmu. Súčasne u obvineného nezistil závislosť od alkoholu, ani iných omamných látok v zmysle choroby. Obvinený reaguje na eventuálne požitú látku negatívne, jej požitie vedie k deliberácii, odbrzdzeniu jeho správania. Znalec doporučuje obvinenému vysloviť zákaz nadmerného požívania alkoholu a odporúča mu uložiť ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou. Podľa znalca obvinený chápe zmysel trestného konania.

Z výsluchu a záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých č. 18/2019 L.. Z. P. bolo na hlavnom pojednávaní zistené, že osobnosť poškodenej N. X. je jednoduchšia, menej zrelá a vyspelá, temperantovo introvertná, primárne opatrená v prejavovaní emócií navonok, sociálne a postojoivo skôr pasívne s nízkou frustračnou toleranciou a sklonom k únikovým menej konštruktívnym riešeniam záťažových situácií. V partnerskom vzťahu možno očakávať tependentné postavenie závislosť na citovo silnejšom pohlaví, u ktorého nachádza pocit opory, ochrana v starostlivosti. Je pre ňu netypické dominantné, či agresívne správanie, občasná teatralita vyznieva skôr ako dôsledok dlhodobejšej frustrácie, na ktorú ona nedokáže adaptívne, konštruktívne a akčne reagovať. Poškodená je schopná primerane vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, jej výpoveď je použitá v trestnoprávnom procese, neboli u nej istené závažné poruchy v pamäťových procesoch, ako sú napr. konfabulácie, ktoré by výpoveď zažitého významne menili. Je schopná si uchovať a vybaviť základné kotvy zažitého i s detailmi, v reprodukcii môže dôjsť k minimálnym nepodstatným skresleniam, ak sa jedná o emočne intenzívne zážitky. U poškodenej nebola zistená žiadna vážne duševná porucha (v zmysle psychózy). U poškodenej je zjavná sociálna naivita, jednoduchosť, vyššia ovplyvniteľnosť a citová manipulovateľnosť, neboli však zistené jednoznačné sklony k lživosti, sklony k agarvácii alebo simulácii zažitého. Neboli teda zistené sklony ku konfabulácii, ani vedomej nepravde. Sugestibilita, ako jej osobná črta nedosahuje z klinického hľadiska intenzity, či miery, že by poškodená ľahko porušovala morálne, etické zábrany. Konanie obvineného vo vzťahu k poškodenej obzvlášť intenzívne v stave jeho opitosti, nie málo krát sprevádzané aj fyzickými útokmi, varilovalo pokojné obdobia trvali krátko, poškodená žila v permanentnom očakávaní jeho atakov, či podozrievania a to zvyšovalo jej stresové prežívanie a videlo k anticipácii atakov. U poškodenej sa v dôsledku správania obvineného rozvinuli niektoré príznaky ako anticipácia strachu, znížená schopnosť aktívne prejať vzdor a hnev, snaha obvinenému vyhovieť, naučená bezmocnosť, iracionálne presvedčenie o jeho omnipotencii, príznaky stresu, ako zvýšená úzkosť, reaktívne panické stavy, úzkosti vo vzťahu k spomienkam a objektom súvisiacim so spoložitím s obvineným. Subjektívne vníma poškodená svoje súčasné prežívanie ako primerané, nemá tendenciu gravovať zažité. Tieto prejavy patria medzi stresové reakcie, ktoré v prípade poškodenej N. X. majú aj priamy súvis s vyšetrovaným trestným činom, resp. so správaním obvineného voči nej. Intenzita, frekvencia a charakter útokov zo strany obvineného bola v miere a sile, ktoré mohli vyvolať stresové reakcie krátkodobého charakteru, ale v súčasnosti niektoré pretrvávajú aj dlhodobejšie. Syndróm týranej osoby v plnej miere zistený nebol, vyjadrené sú parciálne niektoré jeho znaky.

Svedok T. J. Á. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že poškodenú X. dňa 08.11.2019 ošetril, vyhotovil lekársku správu (č.l. 155) s tým, že u poškodenej zistil zlomeninu nosových kostí, odreninu na krku vpravo, pomliaždenie sánky vľavo, pričom o pôvode svojho zranenia poškodená uviedla, že bola inzultovaná druhom.

Svedkyňa T. Q. L. uviedla, že pracuje ako detská lekárka v Y., jej pacientmi sú aj deti poškodenej a obžalovaného. Podľa svedkyne k nej do poradne chodievali s deťmi niekedy obaja rodičia spolu, niekedy len jeden z nich, pričom na poškodenej N. X. si nikdy vizuálne nevšimla, že by mala poškodená na sebe nejaké zranenia.

Svedok T. P. R. sa pre odstup času nevedel k veci vyjadriť, preto na odstránenie rozporov bola podľa § 264 Tr. poriadku čítaná podstatná časť zápisnice z jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 20.01.2020, kde svedok uviedol, že pracuje ako všeobecný lekár, medzi jeho pacientmi je aj N. X., B.. XX.XX.XXXX, ktorá bola u neho v ambulancii prvý a poslednýkrát dňa 19.12.2016, kedy do jej zdravotnej karty napísal záznam o tom čo mu ona uviedla a to, že dňa 16.12.2016 ju zbil manžel, kopal ju do tváre a celého tela, mala malú modrinu na dolnej bočnej strane vonkajšieho stehna a modrinu v okolí pravého oka v štádiu hojenia a opuch pod ľavým okom, pričom neurologický nález bol v norme.

Zároveň bola svedkovi daná k nahliadnutiu lekárska správa žurnalizovaná na č.l. 157 spisu.

Svedok po prečítaní zápisnice o jeho výpovedi a po nahliadnutí ním písanej lekárskej správy uviedol, že poškodenú v uvedený deň vyšetril, že ide o jeho lekársku správu a viac k veci nemal čo dodať.

Svedkyňa L. W. Z. - starostka obce Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná ako pracovitého občana, ktorý je dobrým otcom. Podľa nej si vypije len zriedka a je voči družke žiarlivý. Nemala vedomosť o tom, že by na verejnosti družke nadával, osočoval ju. Zároveň však uviedla aj to, že niekoľkokrát sa jej poškodená X. sťažovala na zlé správanie druhu ako aj to, že ju zbil, avšak svedkyňa si zranenia na poškodenej nikdy nevšimla, niekoľkokrát však dohovárala obžalovanému nech nerobí družke zle. Mala vedomosť o tom, že sa poškodená opakovane aj s deťmi zdržiavala u svojich rodičov, avšak nezistovala dôvod, pre ktorý sa tak stalo.

Z čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne H. X., matky poškodenej z prípravného konania zo dňa 10.11.2019 (č.l.84-86) bolo zistené, že si viackrát všimla na dcére nejaké zranenia o vzniku ktorých jej dcéra podľa nej klamala. Asi pred dva a pol rokom si na dcére všimla monokel pod okom a zranenie na krku od noža o čom jej dcéra najskôr povedala, že spadla na schodoch a až následne uviedla, že ju zbil B. a že jej tiež chcel nožom prerezať krk. Okrem toho si všimla aj inokedy na dcére zranenia a to modriny na ramenách a nohách. Dcéra jej k zraneniam uviedla, že B. je žiarlivý. V minulosti bola jedenkrát s dcérou na ošetrení u všeobecného lekára T. R. a asi pred dva a pol rokom podávali aj oznámenie na políciu v Y..

Z čítaných záverov znaleckého posudku č. 94/2019 znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia T. H. W. bolo okrem iného zistené, že poškodená X. utrpela dňa 07.11.2019 zranenia a to opuch a podkožnú krvnú podliatinu nosa, zlomeninu nosových kostí, bez posunu úlomkov, bolesť a krvnú podliatinu v oblasti sánky vľavo, na krku vpravo odreninu, skôr škrabnutie, bez známok poškodenia hlbších štruktúr, dýchania a fonácie. Ide o úraz ľahký s dobou liečenia a PN nad 7 dní a do 42 dní, pričom zranenia sa vyhojili bez trvalých následkov a neovplyvnia v budúcnosti z hľadiska zdravotného jej doterajší spôsob života. Podľa znalca bolo mechanizmom vzniku uvedených zranení opakované tupé násilie a to najskôr išlo o intenzívnejší úder otvorenou rukou do oblasti tváre a sánky vľavo ako aj o úder päťou do oblasti nosa. Podľa znalca je náraz nosom na prekážku (stolík) málo pravdepodobný a nález na krku vľavo svedčí o tom, že poškodená bola držaná za krk, ale nedošlo k poraneniu hlbších štruktúr.

Po zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátorka v podanej obžalobe kládla B. T. za vinu, že konaním špecifikovaným v skutkovej vete obžaloby a to od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2016 do 07.11.2019 sa dopúšťal v domácnosti počas spolužitia s družkou N. X. na nej fyzického a psychického násilia, pričom uvedený

čin mal B. T. podľa prokurátorky spáchať závažnejším spôsobom konania t. j. po dlhší čas, a preto jeho konanie právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný počas celého trestného stíhania od počiatku popieral, že by sa dopúšťal na svojej družke takého násilného konania ako mu je to kladené za vinu, priznal len to, že dňa 07.11.2019 dal družke dve facky v dôsledku ktorých ona spadla a pri páde si udrela hlavu.

Obhajkyňa obžalovaného namietala právnu kvalifikáciu skutku v podanej obžalobe a mala za to, že vo veci neexistuje žiaden priamy, prípadne nepriamy dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval zo spáchania žalovaného zločinu. Za daného dôkazného stavu vykazuje konanie obžalovaného podľa obhajkyne nanajvýš znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a to pre skutok, ktorý sa mal stať 07.11.2019.

Samosudca mal po zhodnotení vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že spolužitie obžalovaného s poškodenou nebolo dobré, najmä od začiatku roka 2019. Tak obžalovaný ako aj poškodená pred súdom v tomto smere zhodne uviedli, že sa hádali, avšak každý z nich videl dôvod vzniku hádok rozdielne. Podľa obžalovaného týmto dôvodom bolo to, že poškodená bola neporiadna, nestarala sa o domácnosť a deti, mala známosti s inými mužmi. Naproti tomu poškodená tvrdila, že o všetko sa riadne starala, avšak obžalovaný bol na ňu bezdôvodne žiarlivý a z toho medzi nimi vznikali hádky. V ďalšom tvrdila, že počas týchto hádok jej obžalovaný opakovane fyzicky ubližoval a to tým spôsobom, že ju bil do hlavy, hádzal ju o zem, ťahal ju za vlasy, kopal ju do nôh a aj iných častí tela, v jednom prípade jej priložil nôž ku krku, vyhrážal sa jej, vulgárne jej nadával.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú (porovnaj § 127 ods. 4). Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj bývalý manžel, druh, bývalý druh atď. (porovnaj § 127 ods. 5).

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti (§ 122 ods. 1). Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (porovnaj R 20/1984-I).

Na naplnenie znakov tohto žalovaného trestného činu treba, aby v dôsledku páchatelovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Páchatelom tohto trestného činu môže byť len ten, kto má týranú osobu vo svojej starostlivosti alebo výchove, zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov mal samosudca za preukázané, že fyzické a psychické utrpenie, špecifikované v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku, spôsoboval obžalovaný svojej družke, poškodenej N. X. najmä od začiatku roka 2019. Táto skutočnosť vyplýva najmä z výpovede poškodenej X. z prípravného konania a to zo dňa 09.11.2019 (č. I. 71-75), kde počas výsluchu poškodená pred vyšetrovateľom okrem iného uviedla, že útoky druhu voči nej sa zintenzívnili od času ako sa narodil ich syn B., ktorý mal podľa poškodenej v čase výsluchu deväť mesiacov. V rámci tohto výsluchu tiež na otázku „urážal vás nejako váš druh?“ uviedla „nadával mi do kuriev, štetiek, preklínal ma, toto sa stávalo na dennom poriadku, stávalo sa to každý deň. Toto mi robí asi jeden rok, od kedy starší syn dosiahol dva roky“.

Vo vzťahu k ohraničeniu začiatku skutku tak ako je ustálený v podanej obžalobe, teda od nezisteného dňa v mesiaci december 2016 je potrebné uviesť, že v tomto smere neexistuje žiaden dôkaz, ktorým by sa presne takto hranica začiatku skutku mohla ustáliť. Ustálenie tejto hranice je dôležité vo vzťahu k posúdeniu, či obžalovaný žalovaný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spáchal aj závažnejším spôsobom konania, t. j. po dlhší čas s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona a následne z tohto hľadiska posúdenie či sa uvedeného zločinu dopustil aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty, teda podľa § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

Z vykonaných dôkazov a to výsluchu samotnej poškodenej, svedkov T. J. Á.T., T. P. R., T. Q. L., L. W. Z., ale aj čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne X. z prípravného konania a tiež aj z čítaných lekárskejších správ nemožno objektívne a bez akýchkoľvek pochyb ustáliť hranicu začiatku skutkového deja, tak ako je to ohraničené v podanej obžalobe.

Z uvedených dôvodov samosudca pri ustálení začiatku skutkového deja vychádzal z vyššie uvedenej výpovede poškodenej pred vyšetrovateľom v rámci prípravného konania.

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a to najmä z výsluchu samotnej poškodenej, ďalej z čítanej výpovede svedkyne H. X., čítanej lekárskej správy T. Á., ale aj zo záverov znaleckého posudku T. H. W. a tiež z výsluchu a záverov znaleckého posudku znalkyne L. Z. P. mal samosudca za preukázané, že obžalovaný B. T. od presne nezisteného dňa začiatku roka 2019 do 07.11.2019 v rodinnom dome č. XX v obci Y., okres G. U., počas spolužitia svoju družku N. X., nar. XX.XX.XXXX P. G. U., opakovane, a to aj pod vplyvom alkoholu, podozrieval z nevery a viackrát do týždňa jej vynadal, vyhrážal sa jej zabitím, fyzicky ju napádal tak, že ju bil päšťou do hlavy, hádzal ju o zem, ťahal ju za vlasy, kopal ju do nôh a do iných častí tela, v jednom prípade jej priložil nôž ku krku, aby mu povedala pravdu, či ho podviedla a naposledy 07.11.2019 okolo 19.30 h ju chytil za vlasy a päšťou ju udieral do nosa a škrtil ju, čím svojej družke N. X., trvalým bydliskom Y. XX, okres G. U., podľa znaleckého posudku číslo 94/2019 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a farmácie spôsobil zranenia, a to krvnú podliatinu nosa, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, krvnú podliatinu v oblasti sánky vľavo, odreninu na krku skôr po škrabnutí, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti, so sťažením obvyklého spôsobu života do 14 dní.

Vo vzťahu k takto ustálenému skutkovému stavu je ešte potrebné uviesť, že samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní tento skutok čiastočne priznal sám aj tým, keď vypovedal, že dňa 07.11.2019 dal družke dve facky v dôsledku čoho spadla na zem.

Nepriamo je trestná činnosť obžalovaného preukázaná aj výsluchom svedkyne L. Z., ktorá aj keď si na poškodenej žiadne zranenia nevšimla, uviedla, že poškodená sa jej viackrát sťažovala na zlé správanie a zvýšenú žiarlivosť svojho druhu, pričom ona tieto sťažnosti riešila osobne dohováraním jej druhovi.

Samosudca mal tak za preukázané, že B. T. svojej družke N. X. spôsobil od presne nezisteného dňa začiatku roka 2019 do 07.11.2019 v ich spoločnej domácnosti fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie a obmedzilo jej bezpečnosť.

Z uvedených dôvodov bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému za spáchaný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona vychádzal samosudca z nasledovných zásad.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z dokazovania vzťahujúcemu sa k ukladania trestu bolo zistené, že B. T. je bez pracovného pomeru, v mieste bydliska má dobrú povesť. Od narodenia má sluchové postihnutie, málokedy požíva alkoholické nápoje, avšak pod ich vplyvom sa stáva agresívnym. Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica bolo zistené, že do výkonu väzby bol predvedený 11.11.2019. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, dodržiava ústavný poriadok, plní pokyny príslušníkov, pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania sa. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný ku dňu podania správy (21.09.2020) nebol.

Zo zabezpečenej správy o priestupkoch vyplýva, že obžalovaný bol stíhaný v priestupkovom konaní štyrikrát, z toho v troch prípadoch to bol priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, nakoľko 15.12.2016 fyzicky napadol svoju družku N. X., 22.05.2019 fyzicky napadol svoju sestru Y. T. a pichol ju nožikom a 24.06.2019 sa telefonicky vyhrážal družke N. X. ohľadom ich spoločného syna a tiež sa jej vyhrážal bitkou.

Podľa odpisu z registra trestov bol jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/30/07 z 20.02.2007, právoplatným 12.03.2007 pre prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné a bol mu uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody na jeden rok so skúšobnou dobou na jeden rok. Osvedčil sa 20.10.2008, takže sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Ohľadom trestnej minulosti obžalovaného je však potrebné zdôrazniť, že z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/67/2019 bolo zistené, že B. T. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/67/2019 zo dňa 06.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/86/2020 dňom 24.06.2020 uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) rokov, pričom skutku, pre ktorý bol v tomto konaní odsúdený sa dopustil na svojich rodičoch.

V prejednávanej veci samosudca u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ako k príťažujúcej okolnosti bolo pri ukladaní trestu prihliadnuté podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona k tomu, že spáchal viac trestných činov, pretože mu bol v prejednávanej veci ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Tieto ustanovenia boli aplikované z dôvodu, že v prejednávanej veci bol B. T. odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/67/2019 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Okrem uvedeného samosudca obžalovanému ukladal aj trest podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, pretože v danom prípade prevažuje pomer príťažujúcich okolností, čím sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

S prihliadnutím na uvedené zásady ukladania trestov, bolo možné obžalovanému za spáchaný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona uložiť súhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 4 rokov 8 mesiacov do 8 rokov.

Vzhľadom k trestnej minulosti obžalovaného a najmä k tomu, že v poslednom období sa stupňuje jeho násilné konanie, najmä voči blízkym príbuzným, čoho dôkazom je aj jeho odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/67/2019, kde bol odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, pre skutok spáchaný na rodičoch, mal samosudca za to, že je potrebné obžalovanému B. T. uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo len takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň vytvorí aj podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v ďalšom už viedol riadny život.

Z uvedených dôvodov mu bol podľa vyššie uvedených ustanovení samosudcom za predmetný zločin uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pretože bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest samosudca zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil u obžalovaného výrok o trest, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/67/2019.

Zároveň bolo obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zákona uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, a to na základe záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia č. 7/2020 T.. Y. P. blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzilo jej bezpečnosť,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.